

<http://kefad.ahievran.edu.tr>

Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi

ISSN: 2147 - 1037

Examination of Carl Czerny Op.740 "The Art of Finger Dexterity" Etudes

Onur Bozbey
Elif Güven

Article Information

CrossMark

DOI: 10.29299/kefad.1195597

Received: 28.10.2022

Revised: 28.12.2022

Accepted: 17.10.2023

Keywords:

Piano Education,
Etude,
Carl Czerny

Abstract

This study aims to examine Carl Czerny Op.740 "The Art of Finger Dexterity" etudes in general and to introduce this method, which can be considered at the level of "mastery." In this way, it is aimed to increase the interest of piano students and teachers in Czerny's works. The study, designed in an explanatory scanning model, collected data by document review method. Firstly, a literature review was conducted to collect information about Czerny's life, teacher identity, and studies. At this stage, the thesis, articles, printed sources, concert videos, and other materials were examined in detail. Then, each of the etudes in the Op.740 was examined in terms of technique, form, and musicality, and the distribution of the etudes in terms of tonality, form, technical structures, and time signatures was determined. As a result, most of the etudes were written in the major tone, and the "ABA" three-part song form was mostly used. The method is technically very rich. A large amount of arpeggio movement is used. When examined in terms of time signatures, it is seen that most of the studies are written in simple time signatures.

Carl Czerny Op.740 "The Art of Finger Dexterity" Etütlerinin İncelenmesi

Makale Bilgileri

CrossMark

DOI: 10.29299/kefad.1195597

Yükleme: 28.10.2022

Düzeltilme: 28.12.2022

Kabul: 17.10.2023

Anahtar Kelimeler:

Piyano Eğitimi,
Etüt,
Carl Czerny

Öz

Bu çalışmanın amacı Carl Czerny Op.740 "The Art of Finger Dexterity" etüt kitabını genel olarak inceleyerek "ustalık" seviyesinde sayılabilecek bu metodu tanıtmaktır. Bu sayede piyano öğrenci ve öğretmenlerinin Czerny'nin eserlerine olan ilgilerini arttırmak hedeflenmektedir. Betimsel tarama modelinde desenlenen çalışmada veriler doküman incelemesi yöntemiyle toplanmıştır. Veri toplama sürecinde öncelikle Carl Czerny'nin hayatı, öğretmen kimliği ve etütleri ile ilgili bilgi toplamak için literatür taraması yapılmıştır. Bu aşamada konuyla ilgili ulaşılabilen tez, makale, basılı kaynaklar, konser videoları ve diğer materyaller detaylı olarak incelenmiştir. Daha sonra Op.740 metodundaki etütlerin her biri teknik, form ve müzikal yönden incelenmiş ve etütlerin tonalite, form, içerdiği teknik yapılar ve ölçü birimleri açısından dağılımı belirlenmiştir. İnceleme sonucunda ortaya çıkan verilere göre etütlerin büyük çoğunluğunun major tonda yazılmış olduğu, en çok "ABA" üç bölmeli şarkı formunun kullanılmış olduğu görülmektedir. Metot teknik yönden oldukça zengindir. Büyük oranda arpej hareketi kullanılmıştır. Ölçü birimleri bakımından incelendiğinde etütlerin büyük çoğunluğunun basit zamanlı ölçü yapısında yazıldığı görülmektedir.

Sorumlu Yazar Elif Güven, Doç. Dr., Balıkesir Üniversitesi, Türkiye, eguven@balikesir.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-7699-9904.

Yazar2: Onur Bozbey, Yüksek Lisans Öğrencisi, Balıkesir Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Türkiye, bozbeyonur@outlook.com, ORCID ID: 0000-0001-5770-4007.

Alt Bilgi: Bu çalışma birinci yazarın ikinci yazar danışmanlığında tamamlanmış olduğu yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

Atıf için: Bozbey, O., & Güven, E. (2023). Carl Czerny Op.740 "The Art of Finger Dexterity" etütlerinin incelenmesi. *Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(3), 2141-2172.

Giriş

Müzik eğitiminde etütler bir takım teknik davranışlar kazandırmak amacıyla yazılmış eğitim parçaları olarak tanımlanabilir. Pamir'e (1984) göre etütler, çeşitli teknik sorunları alıştırmalardan daha büyük biçimler içinde işleyen müzik yapıtlarıdır. Çalıcının teknik kabiliyetini geliştirmek üzere genellikle belli bir teknik yapı veya motifin tekrarı üzerine yazılmış olan etütler (Agay, 1981 ss.185) egzersizlerden farklı olarak diğer müzik türlerinde (vals, noktürn, prelüd) olduğu gibi bir form yapısına da sahiptir. Bu yüzden etütler, eğitim amacının yanı sıra müzikal bir tür olma özelliği de taşırlar. Pratik yoluyla teknik gelişimi ilerletmek, müzikal beceriyi geliştirmek üzere solo çalgılar için yazılmış, genellikle kısa ve zorlayıcı müzikal kompozisyonlar olan etütler, tek bir probleme yoğunlaşabileceği gibi birden fazla problemi de ele alabilir (Eyüpoğlu, 2017).

Piyano için yazılmış etütlerin tarihine bakıldığında, "etüt" kavramına sıkça rastlanmasa da 1800'lerden itibaren, modern piyano son halini almadan önce öğretici amaçla yazılmış, alıştırma niteliği taşıyan eserler dikkati çekmektedir (François Couperin, Domenico Scarlatti, J. S. Bach, C. P. E. Bach vb.) (Basmacıoğlu, 2015). Çalgı eğitimi için yaygın anlamda bilinen etüt kavramının ilk örneklerinden birini "Gradus ad Parnassum" (Parnassum'a giden adımlar) isimli toplamda üç cilt ve yüz tane eserden oluşan pedagojik çalışmasıyla Muzio Clementi piyano için bestelemiştir. Bu kitap çeşitli gam, arpej, süsleme, atlama vb. teknik çalışmaların yanı sıra, kanon, füg, scherzo, sonat gibi çeşitli müzikal formları da içermektedir. Piyano tekniğinin en önemli ustalarından olan ve yaşadığı dönemde müzik dünyasında "piyanonun babası" olarak anılan Muzio Clementi pedagog, besteci, yayımcı ve aynı zamanda piyano üreticisiydi. Parmak ekolünün hâkim olduğu klavsen tekniğinden yola çıkarak piyanonun kendine has tınısal ve teknik yapısına göre oluşturduğu yeni çalış stili; Cramer, Beethoven, Czerny, Liszt ve Chopin gibi besteciler üzerinden dönüşerek romantik piyano ekolünü ortaya çıkarmıştır (Dolge, 1972, aktaran g, 2010, ss.242). Bu etütlerin tamamı o dönemde henüz klavsen kadar geleneksel bir çalgı olmayan piyano için bestelenmiştir ve ancak çalgının elverdiği dinamikler doğrultusunda teknik ve müzikal ihtiyaçlara karşılık verebilecek unsurlar içermektedir. M.Clementi ile birlikte devam eden süreçte birinci Viyana Okulu bestecileri (Haydn, Mozart, Beethoven) de piyano için teknik ve biçimsel açıdan oldukça zengin eserler bestelemişler ve bu çalgının fiziksel olarak gelişmesine büyük katkı sağlamışlardır. Özellikle L.v.Beethoven (1770-1827) yazdığı sonatlarla piyanonun fiziksel olarak büyük ölçüde değişmesini sağlamıştır. Örneğin yaşamının çoğunda kullandığı Viyana piyanoları beş oktavlıyken Op.53 no.21 "Waldstein" piyano sonatından sonra piyanolar altı oktav olarak üretilmeye başlanmıştır (Gültek, 2007).

Piyanonun fiziksel gelişimi, birinci Viyana Okulu ile birlikte zenginleşen repertuarı ve çalım tekniğinin zorlaşmasıyla beraber, romantik dönemin başlarından itibaren piyano çalım tekniğini geliştirmeye odaklı ve konserlerde sergilenmek üzere yazılmış etütler daha popüler hala gelmiştir. Romantik dönemde etütler, basit ve kısa alıştırmalar olmaktan çıkarak, didaktik ve müzikal değerleri

bir araya getirmiş ve bu sayede kendine konser salonlarında yer edinmiştir. Teknik gelişim amaçlanırken ezgisel, ritmik ve armonik öğelerin de geliştirilmesiyle etüt formu başka bir boyut kazanmıştır (Eyüpoğlu, 2017). Bu dönemde göze çarpan en önemli bestecilerden biri M.Clementi ve L.v. Beethoven'ın da öğrencisi olan Carl Czerny'dir (1791-1857).

Carl Czerny 21 Şubat 1791 tarihinde Viyana'da doğmuştur. Ailesi Bohemya'lıdır. Babasının Avusturya ordusundaki hizmetinden sonra ailesi 1785 yılında Viyana'ya yerleşmiştir. Czerny'nin "Pratik ve Teorik Bestecilik Okulu Op.600" metodunun giriş kısmında hayatı ile ilgili editörlerce aktarılan bilgilere göre burada piyano öğretmenliği yapan babası Czerny'ye ilk piyano eğitimini bizzat kendisi vermiştir (Czerny, 1848). Babası Czerny'nin piyano eğitimine büyük katkılar sağlamış, virtüözlüğünden çok, yeni eserleri sürekli çalıştırarak görme okuma yeteneğini geliştirmek ve böylece müzisyenliğinin daha üst bir noktaya ulaşabilmesi için çabalamıştır (Ahmetoğlu, 2020). Czerny henüz 10 yaşındayken Beethoven ilk eserlerini ortaya çıkarmaya başlamıştı ve yine o dönemde Beethoven ile bizzat tanışma fırsatını yakaladı. Carl Czerny'nin "School of Practical Composition" adlı çalışmasında aktardığına göre Beethoven'ın yeni eserlerini ona çaldı ve kendisi üzerinde o kadar olumlu bir izlenim bıraktı ki, Beethoven hemen gönüllü olarak onu çalıştırmayı teklif etti. Daha sonra bu yakınlıkları olgunlaştı ve büyük bir dostluğa dönüştü (Czerny, 1848).

Carl Czerny çok iyi bir piyanist olsa da uzmanlık olarak konser piyanistliği üzerine yoğunlaşmamıştır. Uzmanlık anlamında on beş yaşından itibaren piyano öğretmeni olarak ün salmış, kariyeri boyunca yüzlerce etüt bestelemiş ve piyano ile ilgili pedagojik çalışmalarda bulunmuştur. 1810 yılında Viyana'da tanıştığı Clementi ile çalışmaya başlamış ve onun öğretim yöntemlerinden oldukça etkilenmiştir. Bunun en açık örneği Clementi'nin daha önce yapmış olduğu "Gradus ad Parnassum" isimli çalışmasına ithafen kendisinin de Op.822 metodunu "Nouveau Gradus ad Parnassum Op.822" (Parnassuma Giden Yeni Adımlar) ismiyle yayımlamış olmasıdır. Czerny yaşamının büyük kısmında piyano dersi vererek, beste yaparak piyano eğitimine ve tekniğine büyük katkılar sağlamış, bu yüzden "piyano tekniğinin babası" olarak anılmıştır. Ders verdiği öğrenciler arasında Franz Liszt, Theodor Dohler, Theodor Kullak, Sigismund Thalberg, Stephen Heller ve Theodor Leschetizky gibi ünlü besteci ve virtüözler vardır. 1819 yılında Franz Liszt (1811-1886) ile tanışmış ve onun hayatı boyunca tek öğretmeni olmuştur. Liszt, Paris resitallerinin çoğunda Czerny'nin müziğini tanıtarak öğretmeninine ona olan güveninin karşılığını vermeye çalışmıştır (Ahmetoğlu, 2020). Czerny hayatı boyunca hiç evlenmemiştir. Bilindiği kadarıyla yakın bir akrabası da yoktur. 1850 yılında tüm mal varlığını Viyana Konservatuvarına bırakmıştır. İlerleyen yıllarda iyice yorgun düşmüş ve 66 yaşında 15 Temmuz 1857 yılında Viyana'da ölmüştür.

Czerny başlangıçtan ustalaşmaya kadar piyanonun her türlü teknik problemiyle alakalı etütler bestelemiştir. Bağlı çalma, beş parmak tekniği, gamlar, arpejler, kırık akorlar, oktavlar, atlamalar gibi teknik zorlukları aşmayı amaçlayan yüzlerce etüt yazmıştır. Czerny'nin etütleri doğru bir çalışmayla

olası sakatlıklardan korunarak sağlam bir alt yapı oluşturabilmektedir (Kaptan, 2018). Bu etütler günümüzde güzel sanatlar liseleri, konservatuvarlar, eğitim fakülteleri müzik eğitimi bölümleri gibi her düzeyde müzik eğitimi veren kurumlarda piyano programları çerçevesinde çalışılmaktadır.

Czerny'nin etütleri ve eserleri geçmişten günümüze kadar araştırmacılar tarafından analiz edilmiş ve incelenmiştir. Yurt içinde yapılan bilimsel çalışmalar incelendiğinde 2004 ile 2021 yılları arasında yapılan 6 adet yüksek lisans tezi, diğerleri bilimsel dergilerde yayınlanan makaleler olmak üzere 15 çalışmaya ulaşılmıştır. Çalışmalardan 6 tanesi Op. 599, 6 tanesi ise Op. 299 etütlerinin tamamı veya içerisinden seçilen bir ya da birkaç etütün incelenmesini kapsamaktadır. Diğer 3 çalışmada ise Op. 718 (sol el için etütler), Op. 824 (dört el için etütler) ve Op. 849 etütleri incelenmiştir. Bu durumda Türkiye'de gerçekleştirilen çalışmaların büyük çoğunluğunda Op. 299 ve Op. 599'da yer alan etütlerin incelenip analiz edildiği anlaşılmaktadır.

Çınar (2004) Op.299 etütlerinin hangi teknikleri çalıştırdığını tespit etmiş, bu teknik hareketlere yönelik çalışmalar oluşturmuş ve bu yolla "yaratıcılık" kavramının çağdaş piyano eğitiminde daha sık kullanılmasını amaçlamıştır. Ahmetoğlu (2020) Carl Czerny'nin Op.299 metodundaki etütleri incelemiş ve bu etütlerin daha iyi çalınabilmesi için önerilerde bulunmuştur. Op. 299 etütleri içerisinden; Öztürk (2007) 19 numaralı arpej etüdünü, Kurtuldu (2009) 30 numaralı etüdü, Umuzdaş (2012) 34 numaralı etüdü, Ertem ve Şişman (2021) ise 17 numaralı etüdü teknik yönden incelemişler ve hem öğrencilere hem de eğitimcilere faydalı olabilecek çalışma önerileri hazırlamışlardır. Mete (2004) Czerny Op.599 etütlerinin piyano eğitimi açısından değerlendirilmesi, etütlerin piyano eğitimindeki yeri ve Czerny etütlerinin her dönemde güncelliğini korumasının nedenlerini araştırmıştır. Araştırmasının sonunda Czerny'nin Op.599 etütlerinin geçerli, güvenilir, piyanoya başlangıç niteliği taşıyan bir kaynak olduğunu ortaya koymuştur. Toptaş ve Çeşit (2014) Czerny Op.599 kitabında sol eldeki eşlik yapılarının işlevselliğini araştırmışlar ve bu yapıların çalışılması halinde sadece bu kaynak kitap için değil aynı zamanda ileriki dönemlerde çalışılacak olan birçok farklı piyano eserine de teknik açıdan katkıda bulunabileceği sonucuna varmışlardır. Poyrazoğlu (2007) Carl Czerny'yi piyanist, öğretmen ve besteci yönüyle ele almış ve Op.599 metodundaki tüm etütleri detaylı olarak incelemiştir. Korkmaz (2021) ise Carl Czerny'nin Op.599 metodu içerisindeki toplam yüz etüdü analizini yapıp öğrencilerin hangi teknik gelişimlerine, ne düzeyde katkı sağladığını araştırmış, etütlerin nasıl daha bilinçli çalışılabileceği yönünde araştırma yapmıştır. Kaptan (2018) Carl Czerny'nin Op.599 metodundaki 12,14,17,19 ve 31 numaralı etütleri teknik açıdan detaylı olarak incelemiştir.

Oğan (2013) Carl Czerny ve Jean-Baptiste Duvernoy'un etütlerinin etki durumunu incelemek için araştırmasında öntest ve son test gerçek deneysel desene dayalı karışık desenler modeli kullanmıştır. Bu araştırmanın tüm alt problemlere ilişkin sonucu olarak da her iki metodun da klasik dönem sonatinlerini icra etme durumlarına yüksek düzeyde katkı sağladığını ifade etmiştir. Kalkanoğlu (2020) Carl Czerny Op.718 içerisinde yer alan birinci ve ikinci kitaptan toplam 19 tane

etüdü incelemiştir. İncelediği etütlerde sağ el zorluk gerektirmeyen ezgilerle çalarken, sol elin çok zor eşlik yapılarına sahip olduğunu saptamıştır. Ayrıca yine incelenen verilere bakıldığında legato, staccato ve repete tekniğinin çok sık kullanıldığı gözlenmektedir. Araştırmacı çalışmasının sonucunda öğrencilere yönelik sol el tekniği ile ilgili etütlerin çalıştırılarak bu alandaki repertuarlarının geliştirilmesini önermektedir. Sezen (2021) Op.849 metodunu analiz ederek teknik kazanımlarını orataya çıkarmıştır. Etütleri nüans, artikülasyon, teknik anlamda inceleyip nicel veriler ortaya çıkarmış ve bunları betimsel olarak değerlendirmiştir. Elik (2021) Carl Czerny Op.824 dört el piyano etütlerinin genel, teknik ve müzikal özelliklerini incelemiş, öğrencilere sağlayacağı katkıları anlatmış ve çalışma yöntemiyle ilgili öneriler getirmiştir.

Yurt dışında Czerny ile ilgili yapılan çalışmalar incelendiğinde ise 1977 ile 2020 yılları arasında yapılan 13 çalışmaya ulaşılmıştır. Bu çalışmalardan 3'ü yüksek lisans tezi, 10'u ise doktora tezidir. Yurt dışında yapılan çalışmalarda Türkiye'de yapılan çalışmaların aksine Czerny'nin etütleri değil; daha çok varyasyon, sonat gibi farklı türlerde eserlerinin incelendiği dikkat çekmektedir. Ayrıca, Czerny'nin eğitmen kişiliği ve pedagojik yaklaşımı dışında besteci kimliğinin de konu edildiği görülmektedir.

Gray (1977) Carl Czerny'nin Op.740 metodunu analiz etmiş, pedagojik yaklaşımlarını incelemiştir. Vanoni (2017) Carl Czerny'nin Op.500 metodundaki teorik ve mekanik öğretimi incelemiştir. Buradan yola çıkarak Op.500 metodunun piyano performansı ile ilgili doğrudan ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Li (2003) Carl Czerny'nin besteci ve öğretmen olarak keşfedilmemiş yönlerini ele almaktadır. Etütleri ile beraber etüt dışı belli eserlerini de incelemiş ve yorumlamıştır. Leffler (1998) ise Carl Czerny, Leschetizky ve Vengerova'nın piyano pedagojisi yaklaşımlarını sıralı ve sistemli bir şekilde incelemiştir. Sheets (1987) Czerny'nin besteci kimliği üzerinden tüm piyano sonatlarını teknik ve müzikal yönden incelemiştir. Larson (2015) genel olarak klasik müzik çevresi tarafından Carl Czerny'nin "hafife alınmış" bir besteci olduğunu düşünmektedir. Bu nedenle onun "ciddi müzik" kategorisinde olan 11 adet piyano sonatını analiz etmiştir. Shui (2019) ise Czerny'yi etütlerinden ve piyano öğretmenliğinden farklı olarak, keşfedilmemiş yönleri ve besteciliği ile "Op.178 F minör piyano sonatı" isimli bestesi üzerinden anlatmıştır. Cheng (2006) Carl Czerny'nin piyano varyasyonlarını teknik ve müzikal yönden incelemiştir. Aynı zamanda bu çalışma kapsamında belli varyasyonlar kayıt edilmiştir. Chou (2012) Czerny'yi yalnızca etütler ile sınırlı bir piyano öğretmeni olarak değil, onu genel besteci kimliği yönünden Variations Brillantes Op.14 isimli bestesi özelinde anlatmaktadır. Tang (2020) Czerny'nin piyano varyasyonlarını taramış ve her birini detaylı olarak teknik ve müzikal yönden incelemiştir. Wiebe (2006) Carl Czerny'nin "Mass no.2" isimli eserini incelemiş aynı zamanda hayatını ve bestelerini anlatırken onu "Biedermier" stili yönünden ele almış ve kısaca bu kavramı açıklamıştır. Lee (2003) nota, mektup vb. çeşitli belgelerden yola çıkarak Czerny'nin Beethoven yorumunu ve piyano çalma tekniği yönünden ideal olan tarzı açıklamaktadır. Fath (2017) ise Beethoven'ın sonatlarında bulunan bazı zorlukların Carl Czerny'nin belli etütleri yardımıyla teknik ve müzikal yönden nasıl çalışılabileceğini açıklamaktadır.

Ülkemizdeki müzik eğitimi kurumlarında Carl Czerny'nin etütleri öğrencilerin özellikle teknik gelişimleri açısından en çok tercih edilen çalışmalardandır (Ahmetoğlu, 2020; Ekici, 1998; Mete, 2004). Genellikle Op.299, Op.599 ve Op.849 metotları sadece başlangıç seviyesinde "parmak egzersizleri" niteliğinde öğretilir. Ancak Carl Czerny'nin eğitim ve müzikal yönden oldukça ileri seviye sayılabilecek binlerce etüdü vardır. İçerdiği teknik karmaşıklık ve müzikal zenginlik incelendiğinde Op.740 metodu bunlardan bir tanesidir ve yeteri kadar öğretilmediği ve tanınmadığı düşünülmektedir. Bu bağlamda bu araştırmanın konusu, Carl Czerny Op.740 "The Art Of Finger Dexterity" içerisinde yer alan 50 etüdün teknik ve müzikal özelliklerinin analiz edilmesi, bu sayede piyano eğitiminde çok sık kullanılmayan bu etütlerin tanıtılmasıdır. Buradan hareketle piyano öğrenci ve öğretmenlerinin Czerny'nin eserlerine olan ilgilerini arttırmak hedeflenmektedir. Bu temel amaç doğrultusunda araştırma kapsamında aşağıdaki sorulara yanıt aranacaktır:

1. Op.740 metodundaki etütlerin tonal yapılarının dağılımı nasıldır?
2. Op.740 metodundaki etütlerin form yapılarının dağılımı nasıldır?
3. Op.740 metodundaki etütlerin içerdiği teknik yapıların dağılımı nasıldır?
4. Op.740 metodundaki etütlerin ölçü birimlerine ilişkin dağılımı nasıldır?

Yöntem

Bu çalışma genel tarama modelinde, durum tespitine dayalı betimsel bir araştırmadır. Kaptan'a (1998) göre bilimsel etkinlikler olayların betimlenmesi ile başlar. Bu sayede onları iyi anlayabilme, gruplayabilme olanağı sağlanır ve aralarındaki ilişkiler saptanmış olur (Kaptan, 1998, ss. 59). Tarama modelleri, geçmişte ya da halen var olan bir durumu olduğu gibi, değiştirmeden betimlemeyi amaçlayan yaklaşımlardır. Genel tarama modelleri, çok sayıda elemandan oluşan bir evrende, evren hakkında genel bir yargıya varmak amacı ile evrenin tümü ya da ondan alınacak bir grup, örnek ya da örneklem üzerinde yapılan tarama düzenlemeleridir (Karasar, 1999 s. 77-79).

Araştırmanın evreni Carl Czerny'nin etütleri, örnekleme ise Czerny'nin etüt metotları arasından seçilen Op.740 "The Art of Finger Dexterity" isimli metodudur. Bu metot, seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden amaçsal örnekleme yaklaşımı ile seçilmiştir. Amaçsal örnekleme çalışmanın amacına bağlı olarak bilgi açısından zengin durumların seçilerek derinlemesine araştırma yapılmasına olanak tanır (Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2009 ss. 88)

Araştırmanın verileri nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi ile toplanmıştır. Veri toplama sürecinde öncelikle Carl Czerny'nin hayatı, öğretmen kimliği ve etütleri ile ilgili bilgi toplamak için literatür taraması yapılmıştır. Bu aşamada konuyla ilgili ulaşılabilen tez, makale, basılı kaynaklar, konser videoları ve diğer materyaller detaylı olarak incelenmiştir. Daha sonra Carl Czerny Op.740 metodunda bulunan 50 etüdün her biri teknik, form ve müzikal yönden incelenmiş ve etütlerin tonalite, form, içerdiği teknik yapılar ve ölçü birimleri açısından dağılımı belirlenmiştir.

Elde edilen veriler doküman analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Doküman analizi, yazılı belgelerin içeriğini titizlikle ve sistematik olarak analiz etmek için kullanılan bir nitel araştırma yöntemidir (Wach, 2013, aktaran Kıral, 2020). Bu yöntem, dokümanlara ulaşma aşamasıyla başlayıp sırasıyla, orijinaliği kontrol etme, dokümanları anlama, veriyi analiz etme ve veriyi kullanma şeklinde gelişen bir süreçtir. (Yıldırım ve Şimşek, 2006 ss. 193)

Araştırmanın Etik İzinleri

Yapılan bu çalışmada "Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi" kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan "Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler" başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

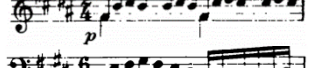
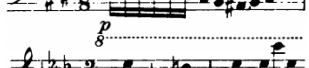
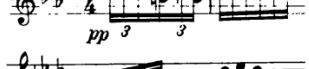

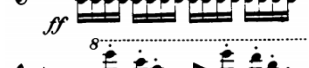
Etik kurul izin bilgileri: Çalışma; belge tarama ve analiz etme yöntemi ile gerçekleştirildiğinden; deney, anket, ölçek, görüşme, gözlem, odak grup çalışması gibi nicel ya da nitel yöntemlerle veri toplamayı gerektiren bir çalışma olmadığından etik kurul kararı gerektirmemektedir.

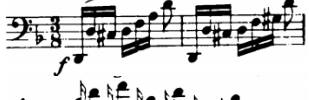

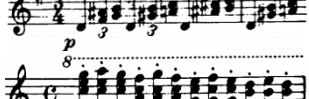

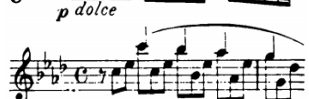

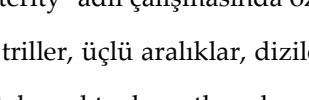
Bulgular ve Yorum

Bu bölümde, araştırma soruları doğrultusunda elde edilen bulgulara ve yorumlara yer verilmiştir. Czerny, Op.740 "The Art of Finger Dexterity" kitabında bulunan tüm etütlerin açıklayıcı başlıkları, ton ve form yapıları ile teknik yapılarını örnekleyen pasajlar Tablo 1'de görülmektedir.

Tablo 1. Carl Czerny Op.740 Etütleri

No	Başlık	Ton	Form yapısı	Teknik Yapısı
1	Sabit El Hareketli Parmaklar	C	ABA(C)	
2	Başparmağın Alttan Geçişi	G	ABA(C)	
3	Hızda Netlik	D	ABA	
4	Sakin Staccato ile Artikülasyon	Bb	ABA	
5	Paralel Dizi Geçişlerinde Eşitlik	Eb	A	
6	Kırık Akorlarda Netlik	Ab	ABA	
7	Parmakları Aynı Tuşta Değiştirme	C	ABA(C)	
8	Sol El İçin Hafif Artikülasyon	Am	ABA	
9	Atlamalarda ve Staccato'da İncelik	E	ABACA	
10	Üçlü Aralık İçin Egzersiz	C	A	
11	Parmak Değiştirme Becerisi	F	ABA	

12	Sol Elin Esnekliği	Dm + D	ABC	
13	En Yüksek Hız	Bb	ABA	
14	Arpej Geçişleri	Gm	ABA	
15	Geniş Konumda Fortissimo	Eb	ABA	
16	Hızlı Çalarken Parmak Değiştirme	C	ABA	
17	Hızlı Tempoda Minör Diziler	Am	ABA	
18	Elleri Doğal ve Hassas Bir Dokunuşla Çaprazlama	Ab	ABA	
19	Sabit Eli Uzatma	Bb	ABA	
20	Çift Oktavlar	G	ABA	
21	Ellerin Paralel Hareketi	D	AB	
22	Tril Egzersizi	B	ABA	
23	Sol El Parmaklarıyla Hafif Dokunuş	E	ABA	
24	Başparmak Siyah Tuşlardayken El Pozisyonunda Mükemmel Rahatlık	Ab	ABA	
25	Temiz, Hızlı Geçişler	Db	ABA	
26	Arpejlerde En Yüksek Hız	A	ABA	
27	Parmakların Bağımsızlığı	D	ABA	
28	Sabit El Aktif Parmaklar	Bm	ABA	
29	Küçük Gruplar İçin Egzersiz	D	ABA	
30	Sağlam Bir Dokunuş İçin	F	ABA	
31	Başparmağın Alttan Geçişini İçin Alıştırma	Am	ABA	
32	Aynı Parmakla Tekrarlayan Nota	C	ABA(C)	
33	Hafif El ile Oktav Atlamaları	Ab	ABA	
34	Üçlü Aralıklarla Triller	C	ABA	

35	Tekrarlayan Notada Parmakları Değişirme	F	ABA	
36	Kolun Hafifliği ve Parmakların Çevikliği	A	AB	
37	Sağlamlık ve Netlik	Dm	ABA	
38	Her İki Elin Tek Tip Hareketi	Bb	ABA	
39	Üçlü Aralıklar ile Egzersiz	G	AB(C)	
40	Akorlarda Hafif Staccato	C	ABA	
41	Sol El Parmaklarının Akıcılığı	Am	AB	
42	Grupetto Çalışmaları	F	ABA	
43	Başparmağın Alttan Geçme Çalışmaları	D	ABA	
44	Parmakların En Büyük Hareketiyle En Hafif Dokunuş	G	ABA	
45	Arpejler ile Bağlı Ezgi Çalışması	Ab	ABA	
46	Hızda Çeviklik	F	ABA	
47	Arpejler ile Hassas ve Net bir Dokunuş	Gb	ABA	
48	Tril Egzersizi	Ab	ABA	
49	Oktav Hareketinde Çeviklik	G	ABA	
50	Hızda Çeviklik	Gm	ABA	

Tablo 1'de görüldüğü gibi Czerny, Op.740 "The Art of Finger Dexterity" adlı çalışmasında özel olarak birçok teknik hareket için etüt yazmıştır. Bunlar arasında arpejler, triller, üçlü aralıklar, diziler, farklı parmaklarla tekrarlayan notalar, aynı parmaklarla tekrarlayan notalar, oktavlar, atlamalar vb. birçok teknik yapı vardır. Czerny, bu kitapta etütlerin içeriği veya özel olarak kazandırmak istediği teknik davranışla alakalı bilgiyi her bir etüdün başlığında belirtmektedir. Örneğin 1 numaralı etüdün başlığı "sabit el, hareketli parmaklar" şeklindedir. Bu etüdün kazandırmak istediği davranış hızlı eserlerde veya pasajlarda elin hafif, rahat ve sabit durması, sadece parmakların çalışmasıdır. Yani en az fiziksel hareketle en yüksek hız elde etmektir. Bu sayede yüksek hızlı pasajlarda fiziksel olarak piyanistin harcayacağı enerji en az düzeydedir. Buradan yola çıkarak her bir etüdün başlığı aslında o

etüdün piyaniste kazandırmak istediği davranış ile alakalı bir ön bilgi sunmaktadır diyebiliriz. Bu kitapta yine ana başlığından da anlaşılacağı üzere piyanistin çalarken hareketi en yüksek düzeyde parmaklarla gerçekleştirmesi hedeflenmektedir. Bilek ve kolun en az düzeyde hareket ederek rahat ve sabit bir pozisyonda durması beklenir. Böylece en az hareketle hızlı pasajlar temiz bir şekilde çalınabilir, daha az enerji harcanarak yorgunluk, aksama, kramp veya çeşitli sakatlıkların da önüne geçilebilir.

Carl Czerny Op.740 "The Art of Finger Dexterity" Etütlerinin Tonalitelerin Dağılımı Açısından İncelenmesi

Bu bölümde kitapta bulunan etütlerin tonal yapılarının dağılımı incelenmiştir.

Tablo 2. Carl Czerny Op.740 etütlerinin tonal yapılarının dağılımına ilişkin veriler

	Tonalite	f	%	f	%
Majör	C	7	14	41	82
	Ab	6	12		
	D	5	10		
	F	5	10		
	G	5	10		
	Bb	4	8		
	A	2	4		
	E	2	4		
	Eb	2	4		
	B	1	2		
	Db	1	2		
	Gb	1	2		
Minör	Am	4	8	9	18
	Gm	2	4		
	Dm	1	2		
	Bm	1	2		
	Dm - D	1	2		
Toplam		50	100	50	100

Tablo 2’de görüldüğü gibi, etütlerin 41 tanesi Majör, 8 tanesi minör tonda yazılmıştır. 1 etüt ise minör ile başlayıp Majör tonda bitmektedir. Tonlar içerisinde majör tonlardan; 7 tane C (%14), 6 tane Ab (%12), 5 tane D (%10), 5 tane F (%10), 5 tane G (%10), 4 tane Bb (%8), 2 tane A (%4), 2 tane E (%4), 2 tane Eb (%4), 1 tane B (%2), 1 tane Db (%2), 1 tane Gb (%2) bulunmaktadır. Minör tonlardan ise; 4 tane Am (%8), 2 tane Gm (%4), 1 tane Dm (%2), 1 tane Bm (%2) olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca 12 numaralı etüt Dm ile başlayıp D tonunda bitmektedir (%2). Bu durumda etütlerin büyük çoğunluğunun majör tonlarda yazıldığı (%82) görülmektedir. Majör tonlarda en çok C (%14), minör tonlarda en çok Am tonunda (%8) etütlere yer verilmiştir. En az yer verilen majör tonlar B (%2), Db (%2) ve Gb (%2), en az yer verilen minör tonlar ise Gm (%2) ve Bm (%2) dir.

Mevcut çalışmanın sonuçlarına benzer şekilde, Mete (2004) Czerny’nin Op. 599 etütlerini, Elik (2021) ise Op.824 Dört El için etütlerini incelediği çalışmasında en çok kullanılan tonalitenin C olduğunu belirlemiştir.

Carl Czerny Op.740 "The Art of Finger Dexterity" Etütlerinin Form Yapıları Açısından İncelenmesi

Bu bölümde kitapta bulunan etütlerin form yapılarının dağılımı incelenmiştir.

Tablo 3. Carl Czerny Op.740 etütlerinin form yapılarının dağılımına ilişkin veriler

Form yapısı	f	%
ABA	42	84
AB	4	8
A	2	4
ABC	1	2
ABACA	1	2
Toplam	50	100

Tablo 3'te görüldüğü gibi, toplam 50 etütten 43 tanesi üç bölmeli şarkı formunda yazılmıştır (%86). Bunlardan 42 tanesi (%84) "ABA" form yapısında bir tanesi ise (%2) "ABC" form yapısındadır. Dört tanesi (%8) iki bölmeli şarkı formunda ve "AB" form yapısına sahiptir. İki tanesi ise (%4) tek bölmeli şarkı formunda ve "A" form yapısına sahiptir. "A" form yapısındaki etütler genellikle "egzersiz" çalışması gibidir. Müzikal bir fikir içermemektedir. Bir tane etüt ise (%2) "ABACA" klasik rondo form yapısına sahiptir. Bu durumda Op.740 metodundaki etütlerin büyük ölçüde (%86) üç bölmeli şarkı formunda olduğu göze çarpılmaktadır. Ayrıca Tablo 1 de yazılmış olan form yapıları arasında "ABA(C)" şeklindeki ifade de üç bölmeli şarkı formunda kabul edilmektedir. Benzer şekilde "AB(C)" şeklindeki ifade de iki bölmeli şarkı formunda kabul edilmektedir. Bu şekilde ifade edilen formlardaki koda kısmı sanki ayrı bir bölüm gibi uzun yazılmıştır. Bu nedenle Tablo 1'de ayrıca parantez içinde belirtme gereği duyulmuştur.

İlgili literatür incelendiğinde Czerny etütleri form yapıları açısından inceleyen başka bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Carl Czerny Op.740 "The Art of Finger Dexterity" Etütlerinin Teknik Yapıları Açısından İncelenmesi

Bu bölümde, metodun içinde bulunan teknik yapılar ile ilgili veriler bulunmaktadır.

Tablo 4. Carl Czerny Op.740 etütlerinde bulunan teknik yapıların dağılımına ilişkin veriler

İsmi	Kullanım Sıklığı*	Teknik Yapı Örneği
Arpej	%26,3	
Atlama	%19,7	
Oktav	%9,7	
Üçlü Aralık	%6,9	
Dizi	%5,1	
Tekrarlayan Nota	%3,9	
Beş Parmak	%2,4	
Uzatma	%2,3	
Bağımsız Parmak	%1,7	
Tril	%1,4	
Kategorize Edilemeyen Teknik Hareketler	%20,6	
Toplam	%100	

*Kullanım oranı her teknik yapı için metottaki tüm etütlerin ölçü sayıları hesaplanarak yapılmıştır.

Yukarıdaki tabloda toplamda %79,4 oranında tanımlanmış teknik hareket vardır ve bunların metottaki kullanım sıklıkları yüzdelerle oranla ayrı ayrı belirtilmiştir (Tablo 4). %20,6 oranında ise tanımlanamayan, hızlı ve kısa geçişli düzensiz teknik hareketler vardır. Bunları düzenli ve belli bir teknik küme ile açıklamak zordur.

Tabloyu detaylı incelediğimizde ise metottaki kullanım sıklığı en yüksek teknik hareketin %26,3 ile "arpej" hareketi olduğu görülmektedir. Daha sonra %19,7 ile "atlama" hareketi, %9,7 ile oktav, üçlü aralık (%6,9), dizi (%5,1), tekrarlayan nota (%3,9), beş parmak (%2,4), uzatma (%2,3), bağımsız parmak (%1,7), son olarak en az yer verilmiş teknik hareket ise %1,4 ile "tril" hareketidir. Bu durumda etütlerin büyük bir kısmının belli bir teknik davranış kazandırma amacıyla olduğu görülmektedir.

Ahmetoğlu (2020), Op.299 etütlerini incelediği çalışmasında Czerny'nin etütlerinin piyanistlerin günlük çalışmalarında en sık kullandıkları kaynaklardan biri olmasının nedeninin içerdiği teknik çeşitlilik ve piyaniste kazandırdığı teknik beceriler olduğunu belirtmektedir. Op.299 etütlerinin de bu teknik çeşitliliğin en iyi örneklerinden biri olduğunu ifade etmiştir.

Poyrazoğlu (2007) ise Czerny Op.599 etütlerinin başlangıç seviyesindeki piyano öğrencilerinin kazanması gereken teknik becerileri ve müzikal öğeleri bir arada ve aynı derecede önem vererek sistematik bir yöntemle geliştirdiğini saptamıştır

Araştırmanın konusu ile benzerlik gösteren bir çalışma Gray'in 1977 yılında yaptığı "The pedagogical concepts of Carl Czerny: an analytical study" isimli çalışmasıdır. Gray bu çalışmada Op.740 etütlerini yalnızca teknik yönden analiz etmiş ve metotta bulunan teknik yapıları altı kategoriye ayırmıştır. Bunlar;

- 1- Diziler ve arpejler (scalas and arpeggios)
- 2- Kırık akorlar (broken chords figurations)
- 3- Alternatif aralıklar (alternating intervals)
- 4- Tekrarlar (repetition)
- 5- Süslemeler (ornaments or embellishments)
- 6- Oktavlar (octaves)

Bu çalışmada yukarıdaki teknik yapılara benzer kategoriler olmasıyla birlikte bazı teknik yapılar farklı şekilde ele alınmıştır. Gray'in çalışmasında "diziler ve arpejler" ile ilgili etütler aynı kategori altında toplanmıştır. Mevcut çalışmada ise "diziler" ayrı, "arpejler" ile ilgili olan etütler ayrı değerlendirilmiştir. Yine bu çalışmada "kırık akorlar" tekniğinin tamamı "arpej" kategorisi altında ele alınmış böyle bir kategoriye ayrıca yer verilmemiştir. Son olarak oktavlar benzer şekilde değerlendirilmiş, "tekrarlar" yerine "tekrarlayan nota", "süslemeler" yerine ise sadece "tril" tekniği yakıştırılmıştır. Mevcut çalışmada olup Gray'in çalışmasında ayrıca kategorize edilmeyen teknik yapılar ise şunlardır; "atlama", "üçlü aralık", "beş parmak", "uzatma", "bağımsız parmak". Bu teknik yapıların ayrı olarak değerlendirilmesinin çalışmanın amacı doğrultusunda daha aydınlatıcı olduğu düşünölmektedir.

Gray, kendi çalışmasında bu araştırmadan farklı olarak, etütlerin teknik yapısı dışında müzikal yapıları, form gibi konuları incelememiştir. Bu çalışmaya ek olarak ise Beethoven'ın eserlerindeki ve başka bestecilerin eserlerindeki teknik yapılar ile karşılaştırmış, benzerlikleri ortaya koymuştur. Bu çalışmada araştırmanın alanı yalnızca Czerny'nin yapıtları ile sınırlı tutulmuştur.

Carl Czerny Op.740 "The Art of Finger Dexterity" Etütlerinin Ölçü Birimleri Açısından İncelenmesi

Bu bölümde kitapta bulunan etütlerin ölçü birimlerinin dağılımı incelenmiştir.

Tablo 5. Carl Czerny Op.740 etütlerinin ölçü birimlerinin dağılımına ilişkin veriler

Ölçü birimi	f	%
4/4	20	40
2/4	16	32
3/4	6	12
6/8	6	12
3/8	1	2
3/2	1	2
Toplam	50	100

Son olarak ölçü birimleri yönünden incelendiğinde (Tablo 5) şu veriler karşımıza çıkmaktadır; toplamda 50 etütten 20 tanesi (%40) 4/4 lük ölçü birimi, 16 tanesi (%32) 2/4 lük ölçü birimi, 6 tanesi (%12) 3/4 lük ölçü birimi, 6 tanesi (%12) 6/8 lik ölçü birimi, 1 tanesi (%2) 3/8 lik ve 1 tanesi (%2) de 3/2 lik ölçü birimindedir. Bu durumda etütlerin büyük çoğunluğunun (%88) basit zamanlı ölçü yapısında yazıldığı görülmektedir. Çok az bir kısmı (%12) bileşik zamanlıdır. Bu yapılar ile etütlerin teknik zorluğu veya teknik hareketin çeşitliliği arasında bir ilişki gözlenmemiştir. Benzer şekilde, Op.599 etütlerinin incelendiği Mete'nin (2004) çalışmasında da basit zamanlı ölçü yapılarının çoğunlukta olduğu belirlenmiştir.

Sonuç ve Öneriler

Araştırma kapsamında Carl Czerny Op.740 metodundaki tüm etütler tonalite, form, teknik yapı ve ölçü birimleri bakımından incelenmiş ve bu doğrultuda sayısal veriler ortaya konmuştur. İnceleme sonucunda ortaya çıkan verilere göre etütlerin büyük çoğunluğunun major tonda yazılmış olduğu göze çarpmaktadır. Majör tonlarda en çok C, minör tonlarda en çok Am etütler bulunmaktadır. En az yer verilen majör tonlar B, Db ve Gb, en az yer verilen minör tonlar ise Gm ve Bm' dir.

Form yönünden incelendiğinde bu metot içinde en çok "ABA" üç bölmeli şarkı formunun kullanılmış olduğu görülmektedir. Metot içinde bazı etütlerde rondo formu, "ABC" üç bölmeli, iki bölmeli veya tek bölmeli şarkı formları gibi farklı form yapıları da kullanılmıştır. Ancak bu metot için "ABA" üç bölmeli şarkı formunun karakteristik olduğu söylenebilir.

Metot teknik yönden oldukça zengindir. Büyük oranda arpej hareketi kullanılmıştır ancak bu teknik hareket diğerlerine göre fazla baskın değildir. Dolayısıyla arpej tekniğinin bu metot için karakteristik olduğu söylenemez. Bunun dışında "atlama" hareketi, oktav, üçlü aralık, dizi, tekrarlayan nota, beş parmak, uzatma, bağımsız parmak ve "tril" hareketi kullanılmıştır. Bazı istisnalar dışında hiçbir etüt baştan sona aynı teknik hareket ile devam etmemektedir. Örneğin bir etüt arpej hareketi ile başlayıp aralarda oktav veya atlama geçişleri olabilir. Metot içerisinde büyük oranda düzensiz teknik hareketler de kullanılmıştır. Bütün bunlar sayesinde hiçbir etüt tekdüze ilerleyen egzersizler gibi değil, birçoğu sahne performansı için uygun müzikal yönden de oldukça zengin etütlerdir.

Ölçü birimleri bakımından incelendiğinde etütlerin büyük çoğunluğunun basit zamanlı ölçü yapısında yazıldığı görülmektedir. Çok az bir kısmı bileşik zamanlıdır. Bu yapılar ile etütlerin teknik zorluğu veya teknik hareketin çeşitliliği arasında bir ilişki gözlenmemiştir.

Czerny'nin etütleri piyano tekniği ile ilgili akla gelebilecek hemen her türlü probleme karşı amatörlerden uzmanlara kadar bütün piyanistler için rehber görevi görmektedir. Başlangıç seviyesindeki öğrenciler piyanoya başlarken Czerny'nin metotlarıyla başlayabilir, amatör piyanistler kendi yeteneklerini geliştirmeleri için bu etütlerden faydalanabilir ve hali hazırda usta sayılabilecek piyanistler de yeteneklerini pekiştirmek, piyanistik düşüncelerini ve karakterlerini taze tutmak amacıyla bu etütleri çalışabilirler.

Çalışmada elde edilen veriler doğrultusunda Op.740 etütlerinin kazandırmayı hedeflediği teknik alışkanlıkların yanı sıra müzikal bir kimliğe sahip olduğu ve özellikle bunun oluşması için düşünülerek bestelenmiş olduğu anlaşılmaktadır. Piyano eğitim sürecinde ileri seviyede bulunan öğrencilerin bu etütler sayesinde teknik becerilerini geliştirebilecekleri, çalışmakta oldukları daha geniş çaplı eserlere hem müzikal hem de teknik yönden hazırlık yapabilecekleri öngörülmektedir.

Piyano eğitimi alan öğrencilerin etüt çalışmalarının önemini kavramaları ve günlük çalışma programlarında etüt çalışmalarına yer vermeleri önem taşımaktadır. Bu bağlamda Carl Czerny'nin başlangıç seviyesi dışındaki etütlerinin de tanıtılması ve bu sayede öğrencilerin bunları yaygın ve istekli olarak çalışması amacıyla, öncelikle ulaşılabilen, içeriğinde karmaşık ve uzun etütlerin de olduğu belirli bir sisteme göre tekdüze ilerlemeyen metotları genel olarak öğrenciye tanıtılabilir. Czerny'nin tüm metotları arasından ister başlangıç ister ileri seviyede olsun, öğrenim sürecinde ya da ileriki meslek yaşantısında ne şekilde yararlanabileceği konusunda öğrencilere bilgi verilebilir.

ENGLISH VERSION

Introduction

In music education, etudes can be defined as educational pieces written to instill certain technical behaviors in students. According to Pamir (1984), etudes are musical works incorporating various technical challenges into larger forms than exercises. Etudes are generally written based on the repetition of a certain technical structure or motif, serve to improve the player's technical ability (Agay, 1981 pp.185) and share the form structure of other musical genres (waltz, nocturn, prelude). As such, aside from their educational purpose, etudes also have a characteristic of a musical genre. Etudes are generally short and compelling musical compositions written for solo instruments that advance technical development through practice and improve musical skills and can focus on a single problem or address more than one problem (Eyüpoğlu, 2017).

Although the concept of "etude" is not frequently encountered in the history of etudes written for the piano, it is noteworthy that since the 1800s, before the modern piano took its final form, there were instructive works written for exercise purposes (François Couperin, Domenico Scarlatti, J. S. Bach, C. P. E. Bach et al.) (Basmacioğlu, 2015). One of the earliest examples of the etude concept in its widely known form for instrument education was composed by Muzio Clementi for the piano as part of his pedagogical work entitled "Gradus ad Parnassum" (Steps to Parnassum), consisting of a total of three volumes and a hundred works. The book contains various technical works such as scales, arpeggios, ornaments, jumps, etc., and numerous musical forms such as canon, fugue, scherzo, and sonata. Clementi, one of the most important masters of piano technique, was known in his lifetime as the "father of the piano" in the music world. He was a pedagogue, composer, publisher and. He was a pedagogue, composer, publisher, and piano producer. The new playing style he created, which was based on the harpsichord technique dominated by the finger school and drew upon the unique timbre and technical structure of the piano, transformed into the romantic piano school as a result of the works of such composers as Cramer, Beethoven, Czerny, Liszt and Chopin (Dolge, 1972, cited in Eren, 2010, pp.242). All of these etudes were composed for the piano, which was not as traditional as a harpsichord at the time. They contain elements that meet the technical and musical needs to the extent that they align with the dynamics allowed by the instrument. Following the process started by M. Clementi, composers of

the first Viennese School (Haydn, Mozart, Beethoven) also composed rich works for the piano in terms of technique and form and contributed greatly to the physical development of the instrument, with L.v. Beethoven (1770–1827), in particular, paved the way for major physical changes to the piano with the sonatas he wrote. For example, while the Vienna pianos that he used for most of his life had five octaves, pianos started to be produced with six octaves after his Op.53 no.21 “Waldstein” piano sonata (Gültek, 2007).

Following on from the physical development of the piano, the enrichment of its repertoire by the first Vienna School, and the increased difficulty of the playing technique, etudes focused on improving piano playing techniques and written to be performed in concert gained popularity from the beginning of the Romantic period, when etudes ceased to be simple and short exercises by bringing together didactic and musical values that secured them a place in concert halls. While the initial purpose was technical development, the etude form gained a further dimension by developing melodic, rhythmic, and harmonic elements (Eyüpoğlu, 2017). One of the most prominent composers of this period was Carl Czerny (1791–1857) – a student of both M.Clementi and L.V. Beethoven.

His father, from Bohemia, had served in the Austrian army before settling in Vienna in 1785, where Czerny was born on February 21, 1791. In the introduction to Czerny's “Practical and Theoretical Composition School Op.600,” the editors state that Czerny received his first education in the piano from his father – a piano teacher (Czerny, 1848) – who contributed greatly to Czerny's piano education by working to improve his sight-reading ability by constantly practicing new works rather than focusing only on his virtuosity, carrying him to a higher point in his musicianship (Ahmetoğlu, 2020). Czerny was only 10 years old when Beethoven was producing his first works, and he had the opportunity to meet Beethoven personally at that time. As stated by Czerny in his work “School of Practical Composition,” he so impressed Beethoven with renditions of the composer's new works that he immediately volunteered to train him. In time, their closeness matured into a great friendship (Czerny, 1848).

Although Carl Czerny was a very good pianist, he did not specialize as a concert performer but rather gained fame as a piano teacher from the age of fifteen, composing hundreds of etudes throughout his career and carrying out pedagogical studies of the piano. He started working with Clementi, whom he met in Vienna in 1810 and was greatly influenced by his teaching methods. The clearest example of this can be found in his Op.822 method, entitled “*Nouveau Gradus ad Parnassum Op.822*” (New Steps to Parnassum), referencing Clementi's previous work “*Gradus ad Parnassum*”. Czerny made great contributions to piano education and technique and gave piano lessons and composed for most of his life, earning him the title of “Father of Piano Technique.” Among his students were famous composers and virtuosos such as Franz Liszt, Theodor Dohler, Theodor Kullak, Sigismund Thalberg, Stephen Heller, and Theodor Leschetizky. Among these, Czerny met Liszt (1811–1886) in 1819, and would be his

only teacher throughout his life. And Liszt tried to repay his teacher's trust in him by promoting Czerny's music during most of his Paris recitals (Ahmetoğlu, 2020). Czerny never married and as far as is known, had no close relatives. In 1850, he donated all his assets to the Vienna Conservatory and died in Vienna on July 15, 1857, at the age of 66.

Throughout his life, right up to the mastery of his instrument, Czerny composed etudes to address all kinds of technical problems related to the piano. He wrote hundreds of etudes to overcome technical difficulties, such as legato, the five-finger technique, scales, arpeggios, broken chords, octaves, and jumps. Czerny's etudes can create a solid infrastructure, protecting the player from possible injury by studying correctly (Kaptan, 2018). Today, these etudes continue to be studied within the framework of piano programs in institutions providing music education at all levels, such as fine arts high schools, conservatories and music departments of education faculties.

Czerny's etudes and works have been analyzed and studied by researchers from the past to present. A review of scientific studies conducted in Türkiye reveals 15 studies conducted between 2004 and 2021, including six Master's theses and articles published in scientific journals. While six of the works examine all or some of the etudes in Op. 599, another six present an analysis of all or selected etudes from Op. 299. In the remaining three studies, etudes in Op. 718 (Etudes for the left hand), Op. 824 (Etudes for four hands) and Op. 849 were examined. Thus, it can be understood that most studies carried out in Türkiye focus on Op. 299 and Op. 599.

Çınar (2004) analyzes the techniques employed in the Op.299 etudes, seeking to promote the more frequent use of "creativity" in contemporary piano education through a study of these technical movements. Ahmetoğlu (2020) examines the etudes in Czerny's Op.299 method, suggesting better approaches to playing these etudes. Of the Op.299 etudes, Öztürk (2007) studies arpeggio etude no. 19, Kurtuldu (2009) studies etude no. 30, Umuzdaş (2012) studies etude no. 34, and Ertem and Şişman (2021) study etude no. 17 from a technical point of view, offering study suggestions to benefit students and educators. Mete (2004) analyzes Czerny's Op.599 etudes and its use in piano education, examining the role of etudes in piano education, and addresses the question of why Czerny's etudes have never become dated, concluding her study by identifying Czerny's Op.599 etudes as valid and reliable introductory sources for the piano. Toptaş and Çeşit (2014) investigate the functionality of the left-hand accompaniment structures in Czerny's Op.599 book and conclude that studying these structures can contribute technically not only to the works covered in this sourcebook but also to many different piano pieces that will be studied in the future. Poyrazoğlu's (2007) analysis of Carl Czerny as a pianist, teacher, and composer is accompanied by a detailed examination of all the etudes in the Op.599 method. Korkmaz (2021) analyzed all 100 etudes in Czerny's Op.599 method and researched what kind of technical developments were achieved with these etudes and to what extent they contributed to the technical development of students. He also researched how the etudes could be studied more

consciously. Kaptan (2018) presents a detailed technical examination of etudes no. 12, 14, 17, 19, and 31 in Carl Czerny's Op.599 method.

Oğan (2013), in her research, makes use of a mixed design model based on a true pretest and posttest experimental design to examine the impact status of Carl Czerny and Jean-Baptiste Duvernoy's etudes. As a conclusion to this research of all sub-problems, she states that both methods continue to contribute significantly to the performance of classical period sonatinas. Kalkanoglu (2020) examines a total of 19 etudes from the first and second books in Carl Czerny's Op.718, revealing that while the right-hand plays melodies with a low level of difficulty, the left hand is assigned very difficult accompaniment structures. In her assessment of the analyzed data, she identified frequent uses of the legato, staccato, and repete techniques. In the conclusion of her research, she suggests an improvement to repertoires in this field by making students study their left-hand techniques. Sezen (2021) analyzes the Op.849 method and the related technical gains, examining the etudes regarding nuance, articulation, and technique and garnering quantitative data to allow a descriptive evaluation. Elik (2021) examines the general, technical, and musical features of Carl Czerny's Op.824 four-hand piano etudes, explaining their benefit to students and suggesting a working method.

An examination of Czerny-related studies conducted abroad reveals that 13 studies were carried out between 1977 and 2020, of which three are Master's theses and 10 are doctoral dissertations. Contrary to the studies conducted in Türkiye, those conducted abroad do not take the form of examinations of Czerny's etudes but rather analyses of his works in different genres, such as variations and sonatas. These studies also discuss Czerny's identity as a composer, aside from his trainer personality and pedagogical approach.

Gray (1977) analyzes Carl Czerny's Op.740 method and his pedagogical approaches. Vanoni (2017) examines the theoretical and mechanical teaching style in Carl Czerny's Op.500 method and concludes that the Op. 500 method is related directly to piano performance. Li (2003) explores the unexplored aspects of Carl Czerny as a composer and teacher, and along with Czerny's etudes, Li also examines and interprets some of his non-etude works. Leffler (1998) presents a sequential and systematic examination of the pedagogical approaches of Carl Czerny, Leschetizky, and Vengerova to the piano. Sheets (1987) examines Czerny's piano sonatas from a technical and musical perspective, associating them with his composer identity. Larson (2015) argues that the classical music community "underestimated" Carl Czerny as a composer, supporting his argument with an analysis of his 11 piano sonatas as works of "serious music." Shui (2019), on the other hand, rather than focusing on Czerny's etudes and teaching style, analyzes his undiscovered aspects and composition style based on an examination of the "Op.178 F minor piano sonata" composition. Cheng (2006) examines Czerny's piano variations in technical and musical terms, with certain variations recorded within the scope of the study. Chou (2012) refers to Czerny not only as a piano teacher limited to etudes but also as a general composer,

supporting their argument with an analysis of Czerny's composition entitled *Variations Brillantes Op.14*. Tang (2020) assesses all of Czerny's piano variations, examining them in detail, both technically and musically. Wiebe (2006) examines Czerny's work "Mass no.2" and provides an analysis of Czerny's life and compositions from the perspective of the "Biedermeier" style, providing a brief explanation of the concept. Drawing upon various documents, such as notes, letters, etc., Lee (2003) assesses Czerny's interpretation of the works of Beethoven and the ideal playing style in terms of technique. Fath (2017), on the other hand, explains how some of the difficulties in Beethoven's sonatas can be studied technically and musically with the help of some of Czerny's etudes.

Czerny's etudes are some of the most preferred works in Turkish music institutions, especially for students' technical development (Ahmetoğlu, 2020; Ekici, 1998; Mete, 2004). Generally, the Op. 299, Op. 599 and Op. 849 methods are taught as "finger exercises" at a beginner level. At the same time, many of Czerny's thousands of other etudes can be considered quite advanced for educative purposes and in terms of their musicality. Among these, the Op.740 method is particularly complex regarding technical complexity and musical richness, although it is not thought to be sufficiently taught and recognized. The present study analyzes the technical and musical features of the 50 etudes in Carl Czerny's Op to address this issue.740 "The Art Of Finger Dexterity" as an introduction to these etudes, which are not often used in piano education. The intention in this regard is to raise the awareness of piano students and teachers of Czerny's works. To this end, answers to the following questions will be sought within the scope of the research:

1. What is the distribution of the tonal structures of the etudes in the Op.740 method?
2. What is the distribution of the form structures of the etudes in the Op.740 method?
3. What is the distribution of the technical structures of the etudes in the Op.740 method?
4. What is the distribution of the time signatures of the etudes in the Op.740 method?

Method

This study is a due diligence descriptive research based on the general survey model. According to Kaptan (1998), scientific activities begin with a description of events, providing an understanding of the issue and facilitating grouping for determining any correlations (Kaptan, 1998, pp. 59). Survey models are approaches applied to describe a past or current situation as it is, without changes. General survey models involve screening the whole universe, or a group, piece, or sample taken from a universe comprising many elements, aiming to make a general judgment about the universe (Karasar, 1999, p. 77-79).

The universe of the present study is the etudes of Carl Czerny, while the specific sample is the method entitled Op.740 "The Art of Finger Dexterity", selected from among the etude methods devised by Czerny. This method was chosen based on a purposive sampling approach, being a non-random

sampling method. Purposive sampling allows for the in-depth study of the issue through the selection of information-rich situations related to the goal of the study (Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz and Demirel, 2009 pp. 88)

The data for the research were collected through document analyses, considered a valid qualitative research approach. For data collection, a literature review was first conducted to garner information about Czerny's life, his identity as a teacher, and his etudes. In this stage, all kinds of accessible sources, including theses, articles, printed materials, concert videos, and other materials, were reviewed and examined in detail. Each of the 50 etudes in Carl Czerny's Op.740 method was then examined in terms of technique, form, and musicality, and the etudes were broken down in terms of tonality, form, and technical structure to time signatures.

The obtained data were subjected to a document analysis, a qualitative research approach used to make a systematic and detailed analysis of the content of written documents (Wach, 2013, cited by Kırıl, 2020). After gaining access to relevant documents, their originality is checked, and they are ready to understand their content, after which the data is analyzed and used. (Yıldırım and Şimşek, 2006 pp. 193)

Ethical Permission for the Research

This study is conducted in strict accordance with the rules to be followed as defined in the "Higher Education Institutions Scientific Research and Publication Ethics Directive." None of the actions specified under the title "Actions Contrary to Scientific Research and Publication Ethics", as the second part of the directive, was breached.

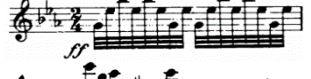

Requirement for ethics committee permission: No ethics committee permission was required since the study is based on a document review and analysis and requires no data collection through quantitative or qualitative methods such as experiments, questionnaires, scales, interviews, observations, or focus group works.

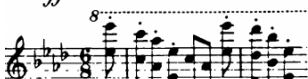

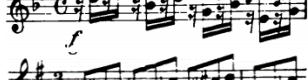
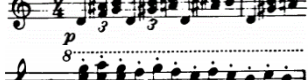

Findings and Interpretation

This section details and interprets the findings related to the research question. The descriptive titles, tone and form structures, and passages exemplifying the technical structures of all the etudes in Czerny's book Op.740 "The Art of Finger Dexterity" are presented in Table 1.

Table 1. Carl Czerny Op.740 Etudes

No	Title	Tonality	Form Structure	Technical Structure
1	Articulation of the fingers with quiet hands	C	ABA(C)	
2	The passing of the thumb	G	ABA(C)	

3	Clarity in velocity	D	ABA	
4	Light articulation in half staccato	Bb	ABA	
5	Evenness in double runs	Eb	A	
6	Clarity in broken chords	Ab	ABA	
7	Changing fingers on the same key	C	ABA(C)	
8	Light articulation of the left-hand	Am	ABA	
9	Delicacy in skips and staccatos	E	ABACA	
10	Exercise for thirds	C	A	
11	Skill in alternating fingers	F	ABA	
12	Flexibility of the left-hand	Dm + D	ABC	
13	Maximum velocity	Bb	ABA	
14	Chord passages	Gm	ABA	
15	Wide position in fortissimo	Eb	ABA	
16	Alternating fingers at speed	C	ABA	
17	Minor scales at high speed	Am	ABA	
18	Crossing the hands naturally and with a fine touch	Ab	ABA	
19	Tense positions with a "peaceful wrist"	Bb	ABA	
20	Double octaves	G	ABA	
21	Parallel movement of the hands	D	AB	
22	Exercise for the trill	B	ABA	
23	Light touch of the left hand	E	ABA	
24	The thumb on the black keys with the hand quiet	Ab	ABA	
25	Agility and clarity	Db	ABA	
26	Maximum velocity in arpeggios	A	ABA	

27	Independence of the fingers	D	ABA	
28	Quiet hand with fast articulation of the fingers	Bm	ABA	
29	Exercise for the turn	D	ABA	
30	To acquire a firm touch	F	ABA	
31	Exercise for the passing of the thumb	Am	ABA	
32	Uniformity in raising the fingers	C	ABA(C)	
33	Lightness of touch in octave skips	Ab	ABA	
34	Trills of thirds	C	ABA	
35	Changing fingers on the same key	F	ABA	
36	Lightness of the arm and agility of the fingers	A	AB	
37	Strength and clarity	Dm	ABA	
38	Uniform movement in raising the hands	Bb	ABA	
39	Exercise for thirds	G	AB(C)	
40	Light of half staccato in chords	C	ABA	
41	Fluency of the fingers of the left hand	Am	AB	
42	Exercise for double turns	F	ABA	
43	Skill in the passing of the thumb	D	ABA	
44	The lightest touch, together with the greatest digital mobility	G	ABA	
45	Legato melody with spread chords	Ab	ABA	
46	Ease of touch and velocity	F	ABA	
47	Clear touch in spread chords	Gb	ABA	
48	Exercise for trill	Ab	ABA	

49	Octaves with bravura	G	ABA	
50	Ease of touch and velocity	Gm	ABA	

As can be seen in Table 1, Op.740 "The Art of Finger Dexterity" features numerous etudes written by Czerny for specific technical movements and structures and includes arpeggios, trills, triplet intervals, scales, notes repeated with different fingers, notes repeated with the same finger, octaves, jumps, etc. Within the book, Czerny provides information about the content of the etudes or the intended technical behaviors in the title of each etude. For example, the title of etude no. 1 is "fixed hand, moving fingers," and the intended behavior with this etude is to keep the hand light, comfortable and stable during fast works or passages and to play only with the fingers, in other words, to achieve the highest speed with the least physical movement. In this way, the physical energy spent by the pianist in high-speed passages is minimized. The title of each etude provides preliminary information about the intended behavior of the pianist. As can be understood from the main title of the book, the pianist intends to use his fingers at the highest level while playing. At the same time, the wrist and arm are expected to maintain a comfortable and stable position with minimal movement. In this way, fast passages can be played cleanly with the least movement, and fatigue, disruption, cramps, and various injuries can be prevented from spending less energy.

Analysis of Carl Czerny's Etudes in Op.740 "The Art of Finger Dexterity" in Terms of the Breakdown of Tonalities

This section presents a breakdown of the tonal structures of the etudes in the book.

Table 2. Data on the distribution of tonal structures of Carl Czerny Op.740 etudes

	Tonality	f	%	f	%
Major	C	7	14	41	82
	Ab	6	12		
	D	5	10		
	F	5	10		
	G	5	10		
	Bb	4	8		
	A	2	4		
	E	2	4		
	Eb	2	4		
	B	1	2		
	Db	1	2		
	Gb	1	2		
Minor	Am	4	8	9	18
	Gm	2	4		
	Dm	1	2		
	Bm	1	2		
	Dm - D	1	2		
Total		50	100	50	100

As seen in Table 2, 41 of the etudes were written in major and eight in minor tones, while 1 etude starts with a minor tone and ends in a major tone. The breakdown of the number of major tones is as follows: C: 7 (14%), Ab: 6 (12%), D: 5 (10%), F: 5 (10%), G: 5 (10%), Bb: 4 (8%), A: 2 (4%), E: 2 (4%), Eb: 2 (4%), B: 1 (2%), Db: 1 (2%), and Gb: 1 (2%). As for minor tones, they can be broken down as follows: Am: 4 (8%), Gm: 2 (4%), Dm: 1 (2%), and Bm: 1 (2%). Furthermore, etude no.12 starts with Dm and ends with a D (2%). Thus, most (82%) of the etudes were written in major tones. While the etudes in major tones are mostly in C (14%), those in minor tones are mostly in Am (8%). The least frequently used major tones, on the other hand, are B (2%), Db (2%) and Gb (2%), while the least frequently used minor tones are Gm (2%) and Bm (2%).

Meté's (2004) examination of Czerny's Op is similar to the present study. 599 etudes, and Elik's (2021) analysis of Op.824 etudes for four hands reported the most used tonality as C.

Analysis of Carl Czerny's Op.740 "The Art of Finger Dexterity" Etudes in Terms of Form Structure

In this section, the form structures of the etudes in the book are broken down and examined.

Table 3. *Data on the distribution of form structures of Carl Czerny Op.740 etudes*

Form structure	f	%
ABA	42	84
AB	4	8
A	2	4
ABC	1	2
ABACA	1	2
Total	50	100

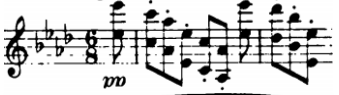

As seen in Table 3, 43 of the 50 etudes were written in a three-part song form (86%). While 42 (84%) are in the form "ABA," one (2%) is in the form "ABC." Four of the etudes (8%) have a two-part song form and an "AB" form structure. Two of the etudes (4%) have a single-section song form and have an "A" form structure. The etudes with an "A" form structure generally take the form of "exercises" and do not incorporate a musical idea. Among the 50 etudes, one (2%) has the classical "ABACA" rondo form structure. An overview of this breakdown reveals that the etudes in the Op.740 method mostly (86%) take the form of three-part songs. Furthermore, among the form structures presented in Table 1, the expression "ABA(C)" is accepted as a three-part song form, and the phrase "AB(C)" is similarly accepted as a two-part song form. The coda sections in the forms expressed in this way were written as a long part as if they were a separate section, and for this reason, there is a need to specify them in parentheses, as in Table 1.

A review of relevant literature uncovered no other study examining the form structure of Czerny's etudes.

Analysis of Carl Czerny's Op.740 "The Art of Finger Dexterity" Etudes in Terms of Technical Structure

This section provides data about the technical structures adopted in the method.

Table 4. Data on the distribution of technical structures of Carl Czerny Op.740 etudes

Technical Structure	Frequency*	Technical Structure Example
Arpeggio	%26,3	
Skips	%19,7	
Octave	%9,7	
Parallel thirds	%6,9	
Scale	%5,1	
Changing fingers on the same key	%3,9	
Five fingers	%2,4	
Tense positions	%2,3	
Independence of the fingers	%1,7	
Trill	%1,4	
Uncategorized Technical Movements	%20,6	
Total	%100	

* The rate of use was calculated by calculating the measurements of all studies in the method for each technical structure.

The above table defines 79.4% of the technical movements, with their frequency of use in the method provided separately as a percentage (Table 4). The remaining 20.6% of the movements are unidentified, rapid, and short transitional irregular technical movements that are difficult to explain using a regular and definite technical set.

A detailed examination of the table reveals the technical movement with the highest frequency of use in the method to be the "arpeggios" movement, accounting for 26.3% of the total. This is followed, in order, by the "jump" movement (19.7%), octave (9.7%), triple interval (6.9%), string (5.1%), repeated note (3.9%), five fingers (2.4%), sustaining (2.3%) and independent finger (1.7%) movements, and finally the "trill" movement (1.4%), as the least covered technical movement. Such an analysis reveals most of the etudes to be focused on intended technical behaviors.

Ahmetoğlu (2020), in her analysis of the Op.299 etudes, claims that the reason Czerny's etudes are one of the most commonly used sources of pianists in their daily practice is related to their technical diversity and the skills they offer to the pianist. She states that the Op.299 etudes are one of the best examples of this technical diversity.

Poyrazoğlu (2007), on the other hand, claims that Czerny's Op.599 etudes were aimed at the simultaneous development of the technical skills and musical elements needed by beginner piano students by affording them the same level of emphasis in a systematic approach.

Gray conducted a study with a similar approach to the subject of the present research entitled "The Pedagogical Concepts of Carl Czerny: an Analytical Study," published in 1977. In her study, Gray analyzed the Op.740 studies only from a technical point of view, dividing the technical structures found in the method into six categories:

- 1- Scales and arpeggios
- 2- Broken chords figurations
- 3- Alternating intervals
- 4- Repitition
- 5- Ornaments or embellishments
- 6- Octaves

Although this study has similar categories to the technical structures mentioned above, some technical structures are handled differently. In Gray's study, etudes on "scales and arpeggios" are collected within the same category, whereas in the present study, "series" and "arpeggio"-related etudes are evaluated separately. Furthermore, in this study, the "broken chords" technique is handled entirely within the "arpeggios" category rather than a separate category. Finally, octaves are evaluated in a similar way, and the use of "repetitive note" instead of "repetitions" and the use of only the "trill" technique rather than "ornaments" is preferred. The technical structures presented in the current study that are not subjected to a separate categorization in Gray's study are the "jump," "triple interval," "five fingers," "extension" and "independent finger" forms. In the present study, the evaluation of these technical structures separately was considered to be more enlightening for the study.

As a further dissimilarity, Gray does not examine the musical structures or forms, focusing only on the technical structure of the etudes. Unlike in the present study, she compares Czerny's technical structures with those in the works of Beethoven and other composers to identify any similarities. In contrast, in the present study, the field of research is limited only to Czerny's works.

Analysis of Carl Czerny's Op.740 "The Art of Finger Dexterity" Etudes in Terms of Measurement Units

This final section examines the breakdown of the measurement units of the etudes in the book is examined.

Table 4. Data on the distribution of time signatures of Carl Czerny Op.740 etudes

Time signature	f	%
4/4	20	40
2/4	16	32
3/4	6	12
6/8	6	12
3/8	1	2
3/2	1	2
Total	50	100

When examined in terms of measurement units (Table 5), of the 50 etudes, 20 (40%) are in 4/4 time, 16 (32%) are in 2/4 time, 6 (12%) are in 3/4 time, 6 (12%) are in 6/8 time, 1 (2%) is in 3/8 time and 1 (2%) is in 3/2 time. Thus, most of the etudes (88%) were written in a simple time measure, while very few (12%) are in compound time. No correlation was observed between these structures and the diversity of the technical movement etudes technical difficulty, or the technical movement's diversity. Similarly, Mete's (2004) study of the Op.599 etudes determined that simple-time measure structures were the most prominent form.

Conclusion and Suggestions

Within the scope of the research, all etudes in Carl Czerny's Op.740 method were examined in terms of tonality, form, technical structure, and measurement units, and the related numerical data were revealed. According to the obtained data, most etudes were written in a major key. The most common major tone in the etudes was C, and the most common minor tone was Am, while the least used major tones were B, Db, and Gb, and the least used minor tones were Gm and Bm.

An examination of form reveals the three-part "ABA" song form to be the most common in this method. Although different form structures were used in the etudes covered in the method, such as the rondo form, the three-part "ABC," and two-part or single-section song forms, it can be said that the "ABA" three-part song form is characteristic of this method.

The method is technically very rich. Although the arpeggio movement has seen wide use, this technical movement is not particularly dominant over the others or as characteristic of this method. Aside from this, the "jump" movement, octave, triple interval, scale, repetitive note, five fingers, sustaining, independent finger, and "trill" movements are also used. Aside from some exceptions, none of the etudes maintain the same technical movement from beginning to end. For example, an etude may start with an arpeggio movement. Still, it may feature octave or jump transitions in-between, and irregular technical movements may also be found in the method, thanks to which, none of the etudes

can be described as monotonous exercises. Many of them are so musically rich that they may be considered suitable for stage performance.

When examined in terms of measurement units, most of the etudes can be seen to be written with a simple-time measure, with very few featuring compound-time measures, and no correlation was observed between these structures and the technical difficulty of the etudes, nor the diversity of the technical movement.

Czerny's etudes guide all pianists, from amateurs to experts, addressing almost any of the problems that come to mind when discussing piano technique. Beginner students can adopt Czerny's methods when learning the piano. Amateur pianists can use the etudes to improve their skills. Pianists who are already considered masters can study these etudes to reinforce their skills and keep their pianistic thoughts and characters fresh.

The data obtained in the present study reveals that in addition to the intended habits they encourage, the Op.740 etudes also have a musical identity and were intentionally composed with this in mind. These etudes can help piano students who have reached an advanced level to develop their technical skills and prepare them musically and technically for more comprehensive works.

It is important for students receiving piano education to understand the importance of etude studies and to include them in their daily study programs. In this context, to introduce Carl Czerny's etudes other than those at the beginner level and thus to allow students to play them widely and willingly, first of all, his accessible methods containing complex and long etudes, which do not progress uniformly according to a certain system, can be generally introduced to the students. Students, whether at a beginner or advanced level, may also be informed about how they can benefit from using Czerny's methods both in their learning process and in their future professional lives.

Kaynakça

- Agay, D. (1981). *Teaching piano*. New York: Yorktown Music Pres.
- Ahmetoğlu, F. (2020). *Carl Czerny Op.299 piyano etütlerinin analizi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Anadolu Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Eskişehir.
- Basmacıoğlu, S. K. (2015). *Sol el için piyano etütleri*. Yayınlanmamış Sanatta Yeterlik Tezi, Anadolu Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Eskişehir.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. & Demirel, F. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. (3. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Cheng, S. C. (2006). *The piano variations of Carl Czerny: A recording project*. Unpublished PhD Thesis, University Of Maryland, School Of Music, Maryland.
- Chou, C. J. (2012). *Carl Czerny: An underappreciated piano composer and his variations brillantes Opus 14*. Unpublished Master's Thesis, California State University, Conservatory of Music, California.
- Czerny, C. (1848). *School of practical composition*. London: R. Cocks & Co.
- Çınar, G. (2004). *Czerny Op.299 etütlerinin teknik analizi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ekici, H. (1998). Piyano eğitimine eğitim fakülteleri müzik eğitimi bölümlerinde başlayan öğrencilerin 1. yıl piyano öğretim etkinliklerinin değerlendirilmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Elik, T. (2021). *Carl Czerny Op.824 dört el piyano etütlerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ordu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ordu.
- Eren, O. (2010). Clementi ve piyano tekniği. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 12(1), 241-253.
- Ertem, A. & Şişman, Ö. A. (2021). C. Czerny Op. 299 17 numaralı etüdün teknik analizi. *Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 41(3), 2189-2215. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/1650178>
- Eyüpoğlu, E. B. (2017). F. Chopin'in Op.10 no.2 kromatik etüdünün piyano tekniği üzerindeki etkileri. *Konservatoryum*, 4(2), 37-60. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/445390>
- Fath, A. (2017). *The student as master presenting Carl Czerny's etudes to supplement and resolve the technical and musical demands found in Beethoven's sonatas*. Unpublished Master's Thesis, The Faculty of the Department of Music Northeastern Illinois University, Chicago.
- Gray, P. M. (1977). *The pedagogical concepts of Carl Czerny: An analytical study*. Unpublished PhD Thesis, University of Cincinnati Conservatory of Music, Ohio.
- Gültek, B. (2007). *Piyano: Bir çalgının biyografisi*. Ankara: Epilog Yayıncılık.

- Kalkanoglu, B. (2020). Carl Czerny'nin Op.718 sol el etütlerinin analizi. *Turkish Studies*, 15(3), 1939-1950. <https://dx.doi.org/10.29228/TurkishStudies.42789>
- Kaptan, A. (2018). Piyanoya başlangıç aşamasında Carl Czerny'nin etütlerinin literatürdeki önemi. *Turan-Sam Uluslararası Bilimsel Hakemlik Dergisi*, 10(40). <http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041>.
- Kaptan, S. (1998). *Bilimsel araştırma ve istatistik teknikleri*. Ankara: Tekışık Web Ofset Tesisleri.
- Karasar, N. (1999). *Bilimsel araştırma yöntemi: Kavramlar-ilkeler-teknikler*. Ankara: Nobel Yayınevi.
- Korkmaz, O. (2021). Piyano eğitiminde başlangıçta kullanılan etütlerin teknik düzeyi açısından incelenmesi. *İdil*, 78, 220-231. doi: 10.7816/idil-10-78-05.
- Kurtuldu, K. (2009). Czerny Op.299 30 numaralı etüde yönelik teknik ve biçimsel analiz. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1(1), 28-38. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/181701>
- Kıral, B. (2020). Nitel bir veri analizi yöntemi olarak doküman analizi. *Siirt Üniversitesi, Sosyal Bilimsel Enstitüsü Dergisi*, 15, 170-189. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/1156348>.
- Larson, L. (2015). *An underestimated master: A critical analysis of Carl Czerny's eleven piano sonatas and his contribution to the genre*. Unpublished PhD Thesis, University of Nebraska, Musical Arts, Nebraska.
- Lee, S. L. (2003). *Czerny's interpretation of Beethoven's piano sonatas*. Unpublished PhD Thesis, University of Wales Bangor, Galler.
- Leffler, D. G. (1998). *Czerny, Leschetizky, Vengerova : A genealogical study of piano pedagogy technique*. Unpublished Master's Thesis, San Joes State University, California.
- Li, J. (2003). *Rediscovering Carl Czerny as a composer and teacher*. Unpublished PhD Thesis, University of Cincinnati, Conservatory of Music, Ohio.
- Metem, M. (2004). *Gazi Üniversitesi Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalında piyano öğretiminde kullanılan Czerny Op.599 etütlerinin piyano eğitimi açısından değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Oğan, F. D. (2013). *Piyano öğretiminde Carl Czerny Op.599 ve Jean-Baptiste Duvernoy Op.176 metotlarında yer alan etütlerin klasik dönem sonatin icralarına etki durumu*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Öztürk, B. (2007). Carl Czerny'nin Op.299/19 numaralı etüdünün piyano eğitimine yönelik analizi. *GÜ, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 27(2), 241-258. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/77158>.
- Pamir, L. (1984). *Çağdaş piyano eğitimi*. İstanbul: Beyaz Köşk (Müzik Sarayı) Yayınları.

- Poyrazoğlu, E. (2007). *Carl Czerny'nin yaşamı ve Il Primo Maestro Di Pianoforte etütlerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir Anadolu Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Eskişehir.
- Sezen, H. (2021). Czerny'nin Op.849 30 Etudes De Mecanisme kitabının alım teknikleri ve kazanımları açısından incelenmesi. *İdil*, 77, 18-38. doi: 10.7816/idil-10-77-02.
- Sheets, R. K. (1987). *The piano sonatas of Carl Czerny*. Unpublished PhD Thesis, University Of Maryland, School Of Music, Maryland.
- Shui, H. M. (2019). *A rediscovered genius Carl Czerny and his F minor grand piano sonata Op.178: A critical analysis and performance guide*. Unpublished PhD Thesis, Arizona State University, Arizona.
- Tang, T. (2020). *The piano variations of Carl Czerny*. Unpublished PhD Thesis, Arizona State University, Arizona.
- Toptaş, B. & eşit, C (2014). Czerny Op.599 kitabında sol el eşlik yapılarının incelenmesi. *E-Journal of New World Sciences Academy*, 9(2), 66-83. <http://dx.doi.org/10.12739/NWSA.2014.9.2.D0149>.
- Umuzdaş, M. S. (2012). Carl Czerny opus 299 34 numaralı etüdün teknik ve armonik analizi. *International Journal of Human Sciences*, 9(2), 1569-1580.
<https://www.j-humansciences.com/ojs/index.php/IJHS/article/view/2468>
- Vanoni, M. C. (2017). *Technique and expression in Carl Czerny's teaching: A critical Study of Czerny's piano-forte school, Opus 500, demonstrating the direct relation between mechanical yeaching and expression in performance*. Unpublished PhD Thesis, Boston University, College of Fine Arts, Boston.
- Wiebe, J. H. (2006). *Carl Czerny: Mass no.2 in C majör. A biedermeier composer in life and practice*. Unpublished PhD Thesis, University of Alberta, Canada.
- Yıldırım, A. & şimşek, H. (2006). *Nitel araştırma yöntemleri*. (5. Baskı). Ankara: Sekin Yayıncılık.